

Sygn. akt III Cz 2103/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział III Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia **SO Magdalena Balion- Hajduk**

Sędzia **SO Marcin Rak**

Sędzia **SR (del.) Joanna Łukasińska- Kanty (spr.)**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 lutego 2016 roku w G.

sprawy z powództwa **Gminy G.**

przeciwko **S. K. i M. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 4 marca 2015 roku, sygn. akt. II C 812/14

postanawia:

1. **oddalić zażalenie pozwanej M. K.;**
2. **odrzuć zażalenie pozwanego S. K..**

SSR del. Joanna Łukasińska- Kanty SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Cz 2103/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w G. odrzucił apelację pozwanej M. K. od wyroku tego Sądu z dnia 15 września 2014 roku. Uzasadniając orzeczenie Sąd wskazał, że pozwana uchybiła terminowi do wniesienia apelacji od wyroku, ponieważ odpis wyroku z uzasadnieniem został na wniosek pozwanej doręczony zastępczo, prawidłowo, poprzez podwójne awizo w trybie art. 139 § 2 k.p.c. w dniu 23 października 2014 roku, zaś apelację od wyroku pozwana wniosła w dniu 22 grudnia 2014 roku. W tej sytuacji skoro dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji przez pozwaną wynikający z art. 369§ 1 k.p.c. upłynął w dniu 6 listopada 2014 roku, apelacja pozwanej M. K. w oparciu o art. 370 k.p.c. jako spóźniona podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na postanowienie wnieśli pozwani. Zarzucili, że w okresach od 20 czerwca 2014 roku do 17 września 2014 roku, oraz od 6 października do 26 października 2014 roku przebywali w swoim drugim mieszkaniu w C.. Zarzucili, że wyrok z uzasadnieniem został im doręczony nie w dniu 23 października, jak to błędnie wskazał Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, ale przesyłką z dnia 24 listopada 2014 roku, którą pozwani odebrali w dniu 14 grudnia 2014 roku. W tej sytuacji, zdaniem pozwanych, ich apelacja z dnia 22 grudnia 2014 roku wniesiona została w ustawowym terminie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zgłosiła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku (art. 369 § 2 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie wyrok w sprawie przeciwko pozwanym zapadł w dniu 15 września 2014 roku. W dniu 17 września 2014 roku pozwani złożyli wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem wskazując, że w okresie od 20 czerwca do 17 września 2014 roku przebywali poza miejscem zamieszkania. Wyrok z uzasadnieniem doręczono pozwanej M. K. w trybie art. 139§1 k.p.c., a mianowicie wobec nieobecności adresatki w mieszkaniu, poprzez dwukrotne złożenie pisma (w dniach 8 i 16 października 2014 roku), w placówce pocztowej operatora, oraz umieszczenie zawiadomienia o tym (awizo) w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. Ponieważ pomimo dwukrotnego awizowania przesyłki skierowanej do pozwanej M. K. nie została ona odebrana, na podstawie art. 139 §1 k.p.c. prawidłowo uznał Sąd I instancji, że przesyłka zawierająca odpis wyroku z uzasadnieniem została doręczona zastępczo w dniu 23 października 2014 roku. W konsekwencji dnia 24 października 2014 roku rozpoczął bieg dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji przez pozwaną, który upłynął z dniem 6 listopada 2014 roku. Skoro apelację pozwana wniosła dopiero w dniu 22 grudnia 2014 roku, prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy, że wniesiona ona została po upływie przewidzianego w art. 369§1 k.p.c. terminu i jako spóźniona na podstawie art. 370 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Zaznaczyć należy, że pozwana nie uprzedzała Sądu o swojej nieobecności w miejscu zamieszkania, ani też nie wskazywała innego adresu dla doręczeń w tym czasie, informowała dopiero następnie, że przyczyną nieodebrania przesyłki była nieobecność w miejscu zamieszkania. I tak w piśmie z dnia 31 października 2014 roku pozwana domagała się ponownie doręczenia wyroku z uzasadnieniem wskazując, że z powodu nieobecności w miejscu zamieszkania w dniach od 6 do 26 października 2014 roku nie odebrała kierowanej do niej korespondencji Sądu. Prawidłowo Sąd I instancji wniosek ten uwzględnił doręczając pozwanej odpis wyroku z uzasadnieniem, stosując ogólne zasady doręczania dokumentów z akt na wniosek uprawnionych podmiotów. Doręczenie to nie wywołało jednak skutków procesowych w postaci rozpoczęcia biegu terminu do zaskarżenia wyroku, a to wobec prawidłowego doręczenia wyroku z uzasadnieniem w dniu 23 października 2014 roku.

Wobec powyższego uznać należało, że zarzut skarżącej jakoby Sąd I instancji miał się dopuścić pomyłki uznając, że wyrok z uzasadnieniem został pozwanej doręczony w dniu 23 października 2014 roku nie mógł się ostać.

Z przytoczonych względów zażalenie pozwanej nie mogło odnieść skutku i dlatego w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§ 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Ponieważ zaskarżone postanowienie dotyczy wyłącznie apelacji pozwanej M. K., gdyż pozwany S. K. skutecznie wniósł apelację od wyroku, uznać należało, że nie ma on żadnego interesu w zaskarżeniu (gravamen) tego postanowienia, co stanowi przyczynę niedopuszczalności wniesienia przez niego zażalenia.

Mając powyższe na względzie zażalenie pozwanego S. K. z mocy art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397§ 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu.

SSR del. Joanna Łukasińska- Kanty SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Marcin Rak